

ORLICE

Orlice mlžnou nocí plyne,
bez slov se noří do vzpomínek.
Nebyla, čím je, říčka tichá,
bývala tvorem, který dýchá,
nežli před tisíci lety mág
nakreslil do vzduchu klikyhák.

K měsíci mlha nocí vzlíná,
říčka se, čím je, rozpomíná.
Tu vlnka, jako ruka brány,
dotkne se křídla spící vrány.
Orlice zbavená prokletí
z prázdného koryta odletí.

DOTAZ

Ichtyologa Karla Šrouba
případ té říčky rozehloubal.
Popsané dle něj odpovídá
tomu, co četl u Ovida.

Jen ještě autor básně kdyby
sdělil, kam poděly se ryby.
V korytě všechny lekly, či se
vtělily zcela do orlice?

Volil by druhou možnost tedy,
leč první podle zásad vědy
nastala pravděpodobněji,
přeci, když tehdy stala se jí

ta věc, že po při se svým sokem
náhle se stala vodním tokem,
byla jen bystrým proudem v březích,
a tedy nutno přijít s tezí,

že vpluli do ní proti proudu
a také (podle jeho soudu)
některé druhy oživily
Orlici díky lidské péli.

Jak uzavírá: „Ač až na dně,
probere-li se kauza řádně,
nakonec pravda, po vší dřině,
zaskví se vždycky na hladině.“

ODPOVĚĎ (V Z.)

Ctěný pane, mám to potěšení, co choť svého chotě, v zastoupení odpovědět.

Moc si cení ostrovtipu, jímž jste jako hrotem šípu, zasáh samo srdce básně.

Zaměstnán je ovšem zcela (což Vám smázne vrásku z čela), ano, právě touto kauzou.

Ne však jak Vy – zpátky časem, budoucností zabývá se naší skvostné říčky / ptáka.

(Podobných nás uchraň strastí!)
Důkazem je níže „Nástin společenské tragédie“,

kteřá, tím, co v ní se stane, nás i vás i mnohé jiné pohne ptát se po příčině

toho, proč jsme zaslepení nebo slepí. Zdravím s díky (tedy pokud žertem není)

za Váš zájem o ten pramen a okouny, pstruhy, štiky...
Vaše X. – Tím končím, amen.

NÁSTIN JEDNÉ TRAGEDIE

říčka zvaná Orlice,
na to kým vskutku je, vzpomene si.
Jednoho večera mávne křídly;
ano, frnkne.

Člověk zvaný Antonín
spatří, jak nad polem krouží dravec.
Zalící, zamíří, výstřel zazní;
ano, trefí.

Zvíře zvané orlice
trápí se pro svoji sebestřednost
(příčinu úbytku vody v kraji;
ano, sucha.)

Člověk zvaný Antonín
(není se bohužel čemu divit)
netuší nic o své spoluvině;
ano, slepec.

Člověk zvaný Antonín
(a to je částečná satisfakce)
umírá posléze ztrápen žízň;
ano, také.